
Babi Dół-Borcz, st. 2, gm. Somonino, woj. gdańskie, AZP 13-40/51

Informator Archeologiczny : badania 32, 126-127

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

MŁODSZY OKRES PRZEDRZYMSKI – OKRES WPŁYWÓW RZYMSKICH

ANTONIEW, st. 1, gm. Nowa Sucha, woj. skierniewickie, AZP 57-58/9

- osada łużycka (IV-V okres epoki brązu)
- osada przeworska (młodszy okres przedrzymski, faza A₁ – starszy okres wpływów rzymskich, faza B₁)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i we wrześniu przez mgr. Justyną Skowrona. Konsultowała prof. dr hab. Magdalena Mączyńska. Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań.

Stanowisko 1 w Antoniewie położone jest na niewielkim płaskowyżu, na lewym brzegu Bzury i zagrożone jest przez sąsiadujące piasznice. W sierpniu i wrześniu przebadano 15 arów w pobliżu centralnej części stanowiska. W trakcie prac zarejestrowano 41 obiektów osadniczych, z czego kilka dwuczęściowych oraz 24 dołki posłupowe. Ponadto odkryto 2 budowle naziemne.

Wśród obiektów wyróżniał się obiekt nr 48 o wymiarach 539 x 390 x 55 cm zbudowany w konstrukcji plecionkowej, z paleniskiem. Kolejny obiekt, o wymiarach 130 x 125 x 40 cm, wylepiony gliną w kształcie nieckowaty, posiadał warstwę potłuczonych i silnie spieczonych naczyń. Być może obiekt pełnił funkcję łaźni. Obok natrafiono na obiekt nr 21 - pochówek psa. Zwierzę znajdowało się w jamie, w pozycji skurczonej. Jama grobowa wylepiona była gliną i posiadała konstrukcję drewnianą opartą na czterech słupach.

W materiale ruchomym wyróżniono 2 naczynia, przేశlik, fragmenty kamienia żarnowego i rozcieracz. Jest to inwentarz kultury przeworskiej. Materiał kultury łużyckiej wystąpił w postaci fragmentów ceramiki.

Materiał i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Skierniewicach.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Miasta Zgierza” oraz „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych, t. V”.

Badania będą kontynuowane.

Arbasy, st. 14, gm. Drohiczyn, woj. białostockie, AZP 50-81/11 - patrz: wczesna epoka brązu

BABI DÓŁ-BORCZ, st. 2, gm. Somonino, woj. gdańskie, AZP 13-40/51

- cmentarzysko kultury wielbarskiej (okres rzymski)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez prof. dr hab. Magdalenę Mączyńską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki i PSOZ Gdańsk. Siedemnasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,5 ara.

W sezonie 1998 r. przebadano 5,5 ara powierzchni, na zachód od badanego w 1997 roku skupiska palenisk. Badania miały charakter ratowniczy, ze względu na konieczność przebadania powierzchni płaskiej cmentarzyska, wyłączonej spod uprawy leśnej na przeciąg pięciu lat. W 1998 r. natrafiono tylko na jeden niewielki obiekt, będący skupiskiem ceramiki kultury wielbarskiej. Trzeba zaznaczyć, że rozrzut grobów na cmentarzysku jest bardzo duży, do 18 metrów odległości, sądzić zatem należy, że natrafiono na pas pozbawiony obiektów.

W odległości około 600 metrów na zachód od stanowiska, przy kopaniu dołu w lesie, odkryto grób popielnicowy kultury wielbarskiej. Poza szczątkami ciała palenia nie zawierał on żadnego wyposażenia. Grób ten albo wskazuje na bardzo rozległe cmentarzysko, jeśli należy do obiektów stanowiska 2, albo jest śladem kolejnej nekropolii kultury wielbarskiej, czego w chwili obecnej nie można rozstrzygnąć.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.
Wyniki badań zostaną opublikowane w monografii cmentarzyska.
Badania będą kontynuowane.

BABOROWO, st. 22, gm. Szamotuły, woj. poznańskie, AZP 49-25/11

- cmentarzysko ludności związanej z kręgiem nadłabskim (III-IV w)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 6 do 14 lipca przez mgr. Ryszarda Pietrzaka (Muzeum – Zamek Górków). Finansowane przez Muzeum – Zamek Górków. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 225 m².

Tegoroczne badania były kontynuacją prac podjętych w latach poprzednich na cmentarzysku ludności związanej z kręgiem nadłabskim. Ich celem było rozpoznanie południowej peryferii stanowiska. Niestety okazało się, że obszar ten został zniszczony współczesnymi wkopami, które zniszczyły obiekty archeologiczne. Zarejestrowano jedynie piec o konstrukcji kamiennej, związany z ludnością kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum – Zamku Górków.

Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie poświęconym badaniom na trasie gazociągu.

Badania nie będą kontynuowane.

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj. przemyskie, AZP 107-79/16 - patrz: wczesne średniowiecze

BESSÓW, st. 3, gm. Bochnia, woj. tarnowskie, AZP 102-62/10

- osada z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 13 do 31 sierpnia przez mgr. Jerzego Okońskiego (Muzeum im. St. Fischera w Bochni). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 122,5 m².

Eksploracja naziemnego pieca garncarskiego, postawionego na warstwie kulturowej wcześniejszej osady. Komora paleniskowa pieca posiadała rzut owalny, zorientowany po linii północny zachód – południowy wschód i wymiary 1,42 x 1,10 m. Brak jest jakichkolwiek pozostałości przegrody wnętrza.

Kanał wlotowy jest silnie zniszczony ale bardzo precyzyjnie wyznaczają go boczne, wylepione gliną ścianki o szerokości do 20 cm.

Poza kanałem wlotowym znajduje się wydłużona, ułożona po osi całego założenia i zorientowana po linii północny zachód – południowy wschód, jama przypieczowa, posiadająca długość 3,20 m oraz szerokość około 1,00 m (wahania na długości jamy między 0,84 m w części centralnej a 1,06 m w sąsiedztwie kanału wlotowego i blisko południowego końca).

Z badań stanowiska pochodzi ponad 10 tysięcy fragmentów naczyń. Z zabytków wydzielonych zwraca uwagę srebrna moneta Trajana, płaski paciorek bursztynowy, żelazny czekan oraz znalezione we wnętrzu komory paleniskowej kolisty krążek gliniany. Jego jednostronne, silne przepalenie i „spumeksovanie” powierzchni świadczy jednoznacznie, iż był wykorzystywany w charakterze przekładki między warstwami naczyń w trakcie wypału.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum im. St. Fischera w Bochni.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Acta Archaeologica Carpathica”.

Badania będą kontynuowane.

Błażejowice Dolne, st. 17, gm. Głogówek, woj. opolskie, AZP 96-36/1 - patrz: środkowa i późna epoka brązu